

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200121
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8519200121.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: Y. K., nar. XX.X.XXXX, L. XXXX/XXX, XXX XX U. O. v konaní o zaplatenie 345,97 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 114,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 114,37 eur od 21.3.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Súd n e p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava vystupujúca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 345,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 9.4.2016 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 21.8.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 309 eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve. Kúpna cena bola 389 eur. Žalovaný uhradil akontáciu vo výške 80 eur a na zvyšok kúpnej ceny poskytol žalobca žalovanému pôžičku. Žalovaný mal splácať pôžičku v 6 mesačných splátkach po 57,90 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 247,40 eur (bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil sumu 0 eur. Vzhľadom na porušenie povinností žalovaného platiť splátky riadne a včas, žalobca dňa 27.1.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.3.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 3.4.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 345,97 eur. Žalovaný mal ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 425,97 eur (4 splátky po 57,90 eur + suma po zosplatnení vo výške 114,37 eur + akontácia 80 eur). Po odpočítaní úhrad žalovaného vo výške 80 eur (akontácie + úhrad vo výške 0 eur) činí dlh 345,97 eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.8.2015, predžalobnú upomienku zo dňa 27.1.2016, doklad o jej doručovaní, oznámenie o

vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad a notársku zápisnicu spísanú notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou č. N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017 s jej prílohou.

4. Na výzvu súdu, kedy bolo doručované oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ako dospel k dátumu zosplatnenia úveru a k záveru, že oznámenie vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo vyhotovené dňa 3.4.2016 právny zástupca právneho predchodcu žalobcu oznámil súdu, že toto oznámenie bolo doručované obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému doručená výzva aj s doručenkou. Poukázal ďalej na to, že žalovaný neplatil splátky riadne a včas, preto v zmysle § 565 OZ a čl. 9.2 zmluvných podmienok bol žalobca oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky. Úrok z omeškania požaduje od uplynutia lehoty na plnenie uvedenej v oznámení, ktoré bolo vyhotovené dňa 26.3.2016 (pri písaní žaloby v tomto smere došlo ku chybe v písaní). Upozornením žalovaného pred zosplatnením dodržal postup predpokladaný zákonom. Ak by sa s tým súd nestotožnil, mohol sa žalovaný oboznámiť so zosplatnením aj pri doručení žaloby. Nad rámec uvedeného sa právny zástupca pôvodného žalobcu vyjadril aj k premlčaniu s tým, že prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou 20.11.2015, preto žalobca nemohol pristúpiť k zosplatneniu skôr ako po 3 mesiacoch od danej splátky. Súдне si pohľadávku mohol uplatniť najskôr dňa 20.2.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Trval preto na žalobe. K svojmu vyjadreniu pripojil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datované dňa 26.3.2016 v inom znení, ako bola pripojené k žalobe.

5. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nej vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril, aj keď mu tieto boli riadne doručené.

6. V priebehu konania nový právny zástupca spol. Všeobecná úverová banka, a.s. aj spol. Intrum Slovakia, s.r.o. predložil súdu podanie, ktorým oznámil postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na spol. Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupník súhlasil. K návrhu bolo pripojené odvolanie plnej moci a jej príloha, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 16.4.2019, Príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok so špecifikáciou postupovanej pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému a výpis z poštovej knihy preukazujúci odoslanie oznámenia. Uznesením č.k. 8Csp/10/2019-62 zo dňa 21.5.2019 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

7. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský spor v hodnote do 1 000 eur, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, súd nenariadil vo veci pojednávanie, ale dňa 30.7.2019 vyvesil na úradnej tabuli súdu a zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie, že dňa 16.8.2019 bude vo veci vyhlásený rozsudok v zmysle § 297 písm. b) C.s.p. a následne v tento deň vyhlásil rozsudok vo veci samej.

8. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými k žalobe, k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu a k oznámeniu o postúpení pohľadávok zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu, spol. Consumer Finance Holding a.s., uzavrel so žalovaným dňa 21.8.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere XXXXXXXXXX, ktorú právny predchodca žalobcu evidoval pod číslom 21038416. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému ako fyzickej osobe peňažné prostriedky vo výške 309 eur na kúpu tovaru špecifikovaného v zmluve, a to televízor Sencor SLE48. Kúpna cena tovaru bola 389 eur. Žalovaný uhradil akontáciu na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 20,57 %, t.j. vo výške 80 eur a na zvyšok kúpnej ceny poskytol žalobca žalovanému úver. Žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky v 6 mesačných splátkach po 57,90 eur. Fixná ročná úroková sadzba a ročná percentuálna miera nákladov boli uvedené vo výške 37,03 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 24,67 %, celková čiastka bola uvedená vo výške 347,40 eur, splatnosť prvej splátky dňa 20.10.2015, ďalších splátok vždy k 20. dňu v mesiaci a pri konečnej splatnosti bol uvedený údaj 03/2016. Žalovaný okrem akontácie neuhradil po poskytnutí úveru žiadnu splátku. Vzhľadom na omeškание žalovaného s viac ako 3 splátkami právny predchodca žalobcu listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 27.1.2016 vyzval žalovaného na úhradu dovtedy dlžných splátok do 5.3.2016 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatniť. Túto upomienku si žalovaný prevzal

dňa 3.2.2016. Keďže žalovaný na upomienku nereagoval, právny predchodca žalobcu vyhotovil dve oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, jedno bez uvedenia dátumu, v ktorom bola okrem iného aj výzva na podpísanie a doručenie oboch vyhotovení dohôd (zrejme o splátkach dlhu) a druhé s dátumom 26.3.2016 ktorým oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal žalovaného o jeho úhradu. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní ku dňu 16.4.2019 postúpená spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. (ako právnym nástupcom zaniknutej spol. Consumer Finance Holding, a.s.) na žalobcu.

10. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 54a OZ účinného od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa § 565 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd pritom vychádzal z povahy zmluvných strán, keď právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojho podnikania, kým žalovanému bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, ako aj z obsahu zmluvy o úvere, ktorá napĺňa znaky spotrebiteľského úveru. Táto skutočnosť ani nebola sporná.

24. Súd po preskúmaní uzavretej zmluvy dospel k záveru, že táto obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch platným a účinným v čase uzavretia zmluvy, ktoré umožňovali žalovanému posúdiť vhodnosť a výhodnosť úveru pre neho. Súd ďalej zistil, že žalovaný si nesplnil jednu zo základných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, a to platiť riadne a včas splátky úveru, keď doposiaľ neuhradil ani časť poskytnutého úveru.

25. Súd sa ďalej zaoberal splnením podmienok na zosplatenie dlhu upravených v cit. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ v súvislosti s posúdením otázky, či má žalobca nárok na celú uplatňovanú sumu, prípadne na celé uplatňované príslušenstvo. Právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bez dátumu, ktorým žalovaného vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Právny predchodca žalobcu, ani žalobca počas celého konania nepripojili žiaden doklad o doručení alebo aspoň odoslaní oznámenia o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Je zrejme, že predčasné zosplatenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať zaplatenie celého zostatku úveru naraz a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť tento zostatok jednorazovo a stráca právo dlh splácať v splátkach. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatením dlhu je podľa názoru súdu dôvodné požadovať, aby takýto právny úkon bol preukázateľne odoslaný dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatení dostalo minimálne do osobnej sféry dlžníka (podobne ako aj výzva veriteľa na úhradu dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatenia dlhu, ktorej doručovanie v tomto prípade mal súd preukázané). Takéto doručenie oznámenia, resp. minimálne jeho odoslanie na adresu žalovaného súd nemal preukázané. Ak nebolo preukázané aspoň odoslanie tohto oznámenia, nie je možné pristúpiť ani na fikciu doručenia podľa vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu, keďže aj táto vychádza z odovzdania doručovanej listiny na poštovú prepravu, čo súd nemal preukázané. Navyše žalobca predložil dve vyhotovenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré sú obsahovo rozdielne a z ktorých jedno neobsahuje ani uvedenie dňa, kedy bolo vyhotovené. Obe oznámenia pritom neobsahujú dátum, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Ide o podstatnú informáciu pre dlžníka, keďže od tohto dňa sa menia práva a povinnosti zmluvných strán, a to jednak v zmysle už vyššie uvedenej straty výhody splátok, ako aj vo vzťahu napr. k možnosti požadovať úrok z omeškania z celého zvyšku úveru, právo požadovať prípadné ďalšie sankcie spojené so zosplatením úveru a pod. Táto informácia je samozrejme podstatná aj pre rozhodnutie súdu vzhľadom na potrebu skúmania, od kedy má veriteľ právo na vyššie uvedené nároky, ako aj na ďalšie nároky vyplývajúce z predčasnej splatnosti úveru. Tieto oznámenia je preto potrebné považovať aj za neurčité, pričom vzhľadom na dve rozličné oznámenia predložené žalobcom ani nie je zrejme, na základe ktorého malo dôjsť k zosplateniu úveru. Za tohto stavu súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Žalobca má teda právo požadovať iba splátky splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Keďže v čase podania žaloby, teda aj v čase vyhlásenia rozsudku vo veci samej, už bola splatná aj posledná splátka úveru, súd skúmal, či nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý by bol v rozpore s cit. § 54a OZ.

26. Splátky úveru boli podľa predloženej zmluvy splatné od 20.10.2015 postupne vždy k 20. dňu v mesiaci až do 20.3.2016. Aj keď je v prehľade splátok uvedená splatnosť prvej splátky až dňa 20.11.2015, túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nevysvetlil, ani sa nevyjadril, z akého dôvodu by mala byť splatnosť splátok posunutá. Súd preto vychádzal zo splatnosti jednotlivých splátok podľa zmluvy. Žaloba bola elektronicky odoslaná dňa 25.1.2019. Vzhľadom na vyššie prezentovaný názor o neplatnosti zosplatenia úveru sa premlčanie počíta od splatnosti každej splátky osobitne. Za tohto stavu potom sú premlčané splátky splatné od 20.10.2015 do 20.1.2016, teda 4 splátky. Nepremlčané ostali iba splátky splatné od 20.2.2016 do 20.3.2016, teda 2 splátky. Vychádzajúc z údajov uvedených v žalobe v spojení s pripojenými listinnými dôkazmi, najmä z prehľadu splátok a úhrad, žalobca si za posledné dve splátky

uplatňoval sumu 114,37 eur. Keďže súd je viazaný žalobným návrhom v tom smere, že nemôže priznať viac, ako si žalobca uplatnil žalobou, súd za posledné dve splátky priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 114,37 eur. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia premlčaných splátok súd žalobu zamietol.

27. Žalovaný neuhradil žalobcovi dlh, ktorý bol povinný vrátiť, čím sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu. Keďže ide o peňažný dlh, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. účinným od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na prezentovaný názor súdu o nepreukázaní podmienok na zosplatenie úveru, sa žalovaný dostal do omeškania s celou žalovanou sumou až odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej splátky podľa zmluvy o úvere, t.j. od 21.3.2016. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením celého dlhu bola 0,00 %. Žalobca má teda právo požadovať úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne a v tejto výške mu bol priznaný, ale až od 21.3.2016. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania prevyšujúcich priznaný úrok z omeškania súd žalobu zamietol.

28. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 345,97 eur, úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 114,37 eur, čo vo vzťahu k predmetu sporu predstavuje úspech 33,06 %. Žalovaný bol úspešný v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, teda v časti 66,94 %. Po započítaní pomeru úspechu a neúspechu bol žalovaný úspešný v rozsahu 33,88 % a v tomto rozsahu by mal právo na náhradu trov konania. Zo spisu však nevyplýva, že by žalovanému nejaké trovy vznikli a žalovaný si ani žiadne trovy neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.